

ततो गयां समासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः । अश्वमेधमवाप्नोति गमनादेव भारत ।
 तत्राक्षयवटो नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । तत्र दत्तं पितृभ्यस्तु भवत्यक्षयमुच्यते ।
 महानद्यामुपसृश्य तर्पयेत् पितृदेवताः । अक्षयान् प्राप्नुयात् लोकान् कुलञ्चैव समुद्धरेत् ।
 ततो ब्रह्मसरो गत्वा धर्मारण्यापेशाभितं । ब्रह्मलोकमवाप्नोति प्रभातमेव शर्वरीं ।
 ब्रह्मणा तत्र सरसि यूपः श्रेष्ठः समुच्छ्रितः । यूपं प्रदक्षिणं कृत्वा वाजपेयफलं लभेत् ।
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र धेनुकं लोकविश्रुतं । एकरात्रोषितो राजन् प्रयच्छेत्तिलधेनुकां ।
 सर्वपापविशुद्धात्मा सोमलोकं व्रजेद्भुवं । तत्र चिह्नं महाराजन्नद्यापि सुमहद्भुवं ।
 कपिलायाः सवत्सायाश्चरन्त्याः पर्वते कृतं । सवत्सायाः पदानि स्म दृश्यन्तेऽद्यापि भारत ।
 तेषूपसृश्य राजेन्द्र पदेषु नृपसत्तम । यत्किञ्चिदशुभं कर्म तत्र प्रणश्यति भारत ।
 ततो गृध्रवटं गच्छेत् स्थानं देवस्य धीमतः । स्नायीत भस्मना तत्र अभिगम्य वृषध्वजं ।
 ब्राह्मणेन भवेच्छीर्षं व्रतं द्वादशवार्षिकं । इतरेषान्तु वर्षानां सर्वपापं प्रणश्यति ।
 उद्यन्तश्च ततो गच्छेत् पर्वतं गीतनादितं । सावित्र्यास्तु पदं तत्र दृश्यते भरतर्षभ ।
 तत्र सन्ध्यामुपासीत ब्राह्मणः संशितव्रतः । तेन ह्युपास्ता भवति सन्ध्या द्वादशवार्षिकी ।
 योनिद्वारश्च तत्रैव विश्रुतं भरतर्षभ । तत्राभिगम्य मुच्येत पुरुषो योनिसङ्कटात् ।
 कृष्णशुक्लावभौ पक्षौ गयायां यो वसेन्नरः । पुनात्यासप्तमं राजन् कुलं नास्त्यत्र संशयः ।
 यष्ट्या बहवः पुत्रा यद्यप्येको गयां व्रजेत् । यजेत वाऽश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ।
 ततः फलं व्रजेद्राजं स्तीर्थसेवी नराधिप । अश्वमेधमवाप्नोति सिद्धिञ्च महतीं व्रजेत् ।
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र धर्मप्रस्थं समाहितः । तत्र धर्मो महाराज नित्यमास्ते युधिष्ठिर ।
 तत्र कूपोदकं कृत्वा ततः स्नातः शुचिस्तथा । पितृदेवास्तु सन्तर्प्य मुक्तपापो दिवं व्रजेत् ।
 मतङ्गस्याश्रमस्तत्र महर्षेर्भावितात्मनः । तं प्रविश्याश्रमं श्रीमच्छ्रमशोकविनाशनं ।
 गवामयनयज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः । धर्मान्त्राभिसंस्पृश्य वाजिमेधमवाप्नुयात् ।
 ततो गच्छेत् राजेन्द्र ब्रह्मस्थानमनुत्तमं । तत्राभिगम्य राजेन्द्र ब्रह्माणं पुरुषर्षभं ।
 राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं बिन्दति मानवः । ततो राजगृहं गच्छेत्तीर्थसेवी नराधिप ।
 उपसृश्य ततस्तत्र काचीवानिव भेदते । यच्चिष्टा नैत्यकं तत्र प्राश्रीत पुरुषः शुचिः ।
 यच्चिष्टास्तु प्रसादेन मुच्यते ब्रह्महत्याया । मणिनागं ततो गत्वा गोसहस्रफलं लभेत् ।
 तैर्थिकं भुञ्जते यस्तु मणिनागस्य भारत । दृष्ट्याशीविषेणापि न तस्य क्रमते विषं ।
 तत्रोत्थ रजनीमेकां गोसहस्रफलं लभेत् । ततो गच्छेत् ब्रह्मर्षिर्गीतमस्य वनं प्रियं ।
 अहल्याया इदं स्नात्वा व्रजेत् परमाङ्गतिं । अभि गत्वाश्रमं राजन् बिन्दते श्रियमात्मनः ।
 तत्रोदपानं धर्मज्ञ त्रिषु लोकेषु विश्रुतं । तत्राभिषेकं कृत्वा तु वाजिमेधमवाप्नुयात् ।
 जनकस्य तु राजर्षेः कूपस्त्रिदशपूजितः । तत्राभिषेकं कृत्वा तु विष्णुलोकमवाप्नुयात् ।